

XX
X X
X O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N X
X X
X K U R S U S : B E W U S T L E V E N X
X X
X D E R D E A V O N D X
X X
X X
X X
XX

Dinsdag 23 februari 1982

INNERLIJKE ONT-DEKKING

- Als je in je innerlijk gaat zoeken is er natuurlijk heel veel te ontdekken. De grote moeilijkheid daarbij is altijd weer, dat je meestal blijft steken voordat je eigenlijk de kern gevonden hebt.

Het innerlijk van de mens kun je je ongeveer als volgt voorstellen. Het is een vergelijkend beeld, dus niet voor de volle 100% juist. We hebben te maken met een waakbewustzijn, onderbewustzijn, dat zal u bekend zijn. In het onderbewustzijn zitten de geestelijke projecties, daarnaast ook invloeden uit een gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Daar achter krijgen we dan de geest, die weer in verschillende vormen en voertuigen aanwezig pleegt te zijn.

Wanneer je nog verder gaat kom je in een soort niets, een soort niemandsland terecht. Dat niemandsland lijkt in het begin een beetje grijsig. Daarom zijn heel veel mensen er bang voor. Wanneer je bezig bent met zoeken door die nevel heen, ontstaat er een soort zilverig licht. Vanaf dat ogenblik kun je niet meer spreken in menselijke termen, je kunt ook niet meer denken in menselijke termen. Al het andere is nog enigszins omschrijfbaar. Dit innerlijk gebied is gelijktijdig kracht, vreugde, verbondenheid, een overweldigende hoeveelheid kennis, die echter weer zodanig gesublimeerd is, dat ze eigenlijk als een enkel besef binnendringt en niet goed geformuleerd kan worden.

Wanneer je aan het zoeken bent in jezelf, dan zijn er natuurlijk wel enkele grondregels, die je kunt gebruiken, zelfs wanneer je nog niet bezig bent aan die grote weg naar het lichtende zelf. In de eerste plaats moet je goed onthouden, dat wat je ziet in de wereld moet bestaan in jezelf. De wereld buiten je is wel een objectieve werkelijkheid ergens, maar door de manier waarop je leeft en denkt interpreteer je die wereld. Het zijn interpretaties, die je reacties en je gevoelsleven bepalen. Het resultaat is in wezen, dat de intenties, die je in de wereld ziet ergens overeenstemmen met kwaliteiten, die je - erkend of niet - in jezelf hebt sluimeren.

Dat is voor velen natuurlijk een teleurstelling, maar de wereld is niet zo slecht als ze lijkt en u bent waarschijnlijk ook niet zo goed als u denkt. Neemt u me niet kwalijk, uitonderingen zijn natuurlijk mogelijk, zij het zeldzaam.

De tweede regel is deze. Alle kracht, die ik vanuit de wereld zoek, is vergankelijk. Ze kan niet blijvend zijn en ik kan er geen

voortdurend beroep op doen. Wanneer ik in mijzelf kracht vind kan ik die te allen tijde vanuit mijzelve gebruiken. Ik kan daar ontzettend veel mee tot stand brengen. Bovendien is deze kracht altijd bereikbaar. Zij werkt voortdurend, ook volgens de normen van mijn eigen besef in die wereld buiten mij door.

Ik kan dus vanuit mijzelf veel tot stand brengen. Dat wat ik tot stand zou willen brengen is weer een aanwijzing ten aanzien van hetgeen ik ben.

Wanneer je de bewustwording verder door zoudt willen zetten, is het erg belangrijk, dat je een beeld krijgt van jezelf in de wereld. Maar het ontdekken van jezelf is natuurlijk niet alleen maar een kwestie van vergelijkingen maken. Er zitten in uzelf een groot aantal kwaliteiten en eigenschappen, die u niet onmiddellijk bewust u kunt realiseren. Daarom is het interessant wat je je herinnert van je vroegste dromen, je jeugdfantasiën en eventueel ook te kijken naar de voorkeuren en je angsten in de wereld waarin je nu op dit moment meent te leven. Wat is er namelijk gebeurd? U hebt geleefd voor dit leven. Tijdens die vorige levens hebt u ervaringen opgedaan. Van die vorige levens weet u waarschijnlijk wel iets. Er is nogal wat over de zogenaamde retrospectie bekend. Wanneer je bijvoorbeeld bang bent voor vuur, dan kan het zijn, dat je in een vorig leven verbrand bent, in een grote brand hebt gezeten. Angst voor ruimte kan ook bij zoiets voorkomen. Hoogtevrees zelfs kan samenhangen met een vroegere val. Dit kan tot een psychische evenwichtsstoornis leiden, die dan ook weer tot werkelijke gevaren op grotere hoogten met zich mee kunnen brengen.

Ik zeg nogmaals, dat je dit natuurlijk niet één, twee, drie kunt terugbrengen. Zelfs bij hypnotische regressie is het heel vaak maar kantje boord, dat men eigenlijk de waarheid bereikt. Heel vaak is er een mengsel tussen waarheid en fantasie. Wanneer ik rekening houd met al die onverklaarbare fantasiën van mijn jeugdijaren, wanneer ik rekening houd met bepaalde droombelevissen, dan komt daarin toch een bepaalde karakteristiek naar voren. Je gaat ontdekken, dat je bijvoorbeeld op een bepaalde manier erkenning zoekt - dat doen veel mensen -, dat je aan de andere kant bepaalde dingen van je af schuift. Daar wil je niets mee te maken hebben. Je ziet, dat je in je dromen en ook waarschijnlijk in je jeugdfantasiën bijvoorbeeld heel graag geweld pleegde. Je was zeerover, je was soldaat, bandiet. Een ander heeft weer andere dingen waarover hij fantaseert, een profeet, zakenman, goochelaar, beroemd acteur. Op die manier krijg je al weer een beeld, want die vroegere fantasiën en dromen hebben waarschijnlijk heel veel te maken met je vorig bestaan. Je eigen droomleven, voor zover je je het herinnert, heeft ook eenzelfde soort tendens. Je kiest voor bepaalde droombeelden, bepaalde sekwenties; bepaalde angsten bijvoorbeeld komen in alle nachtmerries weer terug. Waar de één voortdurend uit wil en er niet uit kan, daar zal de ander vooral de valdroom hebben of misschien een vliegroom.

Dit maakt duidelijk, dat we te maken hebben met een zeer complex geheel. Want we hebben niet alleen te maken met de stoffelijke herinnering van deze tijd; we hebben niet alleen te maken met hetgeen in een genetisch geheugen in de cel is opgeslagen - u

weet, daar zitten duizenden verschillende factoren in waaronder het geheugen van het voorgeslacht - en omdat we zo complex zijn moeten we om te beginnen vereenvoudigen. Dat is in de moderne tijd ook weer niet erg gangbaar. De meeste mensen voelen er meer voor om juist te specialiseren, één richting uit te gaan. Ons wezen echter is een geheel. Alles wat u geweest bent, alles wat u zult zijn, is in dat heden eigenlijk al vertegenwoordigd. Alle geestelijke waarden, die voor u op dit moment toegankelijk zijn, zullen mee een rol spelen, zelfs in uw meest nuchtere stoffelijk overwegingen. Alle gebeurtenissen, die zich ontplooiën, alle vooruitgangen worden kenbaar in wijzigingen uit uw bewustzijn en uw huidige wijze van werken.

Ik wil er met nadruk op wijzen, dat dat complexe geheel voor u op dit moment funktioneert als een eenheid. Het vinden van afzonderlijke geestelijke waarden mag aardig zijn, maar alleen wanneer er een synthese tot stand kan worden gebracht. Tussen de meeste innerlijke ontdekkingen en ons uiterlijk zijn of uiterlijk gedrag komen we tot een konklusie, die in uw huidige bewustzijns-toestand hanteerbaar is. Dat is het meest belangrijke wat er bestaat.

De situatie verplaatsen naar het hiernamaals, zoals men vaak doet, haalt over het algemeen weinig uit. Je bouwt namelijk verwachtingen over het hiernamaals op, die gebaseerd zijn op zuivere menselijke voorstellingen. Dientengevolge kom je onaangepast terecht in dat hiernamaals. Dat is jammer, maar dat is nu eenmaal zo. Van de andere kant kun je natuurlijk wel zeggen: al wat ik nu ben en in mijn bewustzijn bereik, zal ik later zijn. Dan gaat het niet in de eerste plaats om wat je hebt natuurlijk, want wat je hebt op aarde betekent verliezen als je dood gaat, maar het gaat om de innerlijke status, die je bereikt. Die innerlijke status wordt weer in bepaalde sekwenties in je leven kenbaar. Misschien kan ik het gemakkelijkst met een paar voorbeelden zeggen.

Laten we eens aannemen, dat u bijvoorbeeld een hele tijd zeer mediamiek bent geweest, u hebt een hele tijd heel goed kunnen genezen. U hebt een hele tijd helderziende waarnemingen gedaan. Op een gegeven ogenblik knapt het af. Dat is een bekend verschijnsel. Je staat als het ware onder een stomp. Dat is een uitdrukking, die wij daarvoor gebruiken. De mensen denken dan, dat het voorbij is. Neen, het is niet voorbij, maar je evolueert als het ware naar een nieuw besef. Let nu eens op jezelf. Wanneer je de vroegere situatie met de huidige vergelijkt zie je dat je benadering van de wereld is veranderd. Je gevoeligheden, die voor jou eens in een voor jou meer bevredigende uiting, zich manifesteerden, zijn veranderd in een gedrag waardoor je eigenlijk met de gehele wereld zowel geestelijk als stoffelijk op een bepaalde wijze in evenwicht komt. Die stomp is dan weg, maar je weet het niet meer. Om het anders te zeggen: je hebt geen behoefte meer aan het terugvinden van wat je verloren hebt. Het enige waar je dan soms nog behoefte aan hebt, maar dat is dan in je bewustzijn, je direkte waakbewustzijn, dat zijn die interessante waarnemingen, die miraculeuze genezingen of wat dies meer zij. Je onderbewustzijn zegt tegen je, dat je die dingen niet nodig hebt. Wat ik doe gaat nu op een ander niveau.

+ Merk je dat verschil in niveau.

- Neen, dat merk je zelf niet. Een ander kan het gemakkelijker konstateren, dat is duidelijk. Het niveau waarop je werkt is er

nu vaak één van begrip. Er zijn andere harmonische factoren voor je mogelijk. Je krijgt heel vaak de neiging het heden met het verleden te vergelijken. Je begrijpt niet eens, dat wat je in feite doet het herzien is van je eigen wezen. Je begrijpt gewoon niet waarom je het doet. Dat zijn van die mensen, die vroeger altijd naar een bepaalde uitspanning gingen. Ze zeggen dan, dat het krankzinnig is, maar dat ze er toch nog eens heen willen. Ze zeggen dan, dat het zo veranderd is. Toch vinden ze er iets terug. Die mensen zijn gewoon bezig om zichzelf te assimileren met een werkelijkheid, die ze onbewust een tijd lang verschoven hebben.

Een tweede voorbeeld kunnen we misschien ook gemakkelijk namen. Je hebt mensen, die hun leven beginnen met wat ze noemen: planning. Dat wil zeggen, dat alles van te voren logisch berekend en overlegd moet zijn. Dat gaat een tijdlang goed. Soms brengen ze het er redelijk ver mee. Dan slaan ze ineens om. Ze beginnen intuïtief dingen te doen, die rationeel gezien niet juist kunnen zijn, maar in negen van de tien gevallen hebben ze wel gelijk. Die mensen hebben hun gevoeligheid overgeschakeld van een rationeel naar een subrationeel vlak. In die subrationele beoordeling betrekken ze in feite alle vroegere ervaringen en een deel misschien ook van hun geestelijk bestaan, mede in hun benadering van de feiten. Die mensen zeggen wel eens, dat het vroeger toch eigenlijk wel beter was want als men nu vraagt waarom ik iets doe, kan ik het niet eens zeggen. Aan de andere kant gaat het toch wel goed zo. Ze hebben het idee, dat ze iets goeds doen en dat ze iets bereiken. Je ziet daar die strijdigheid weer, dat de mens met zijn toeganke-lijk geheugen een patroon van zichzelf opbouwt en zich realiseert, dat hij in zijn gedrag er steeds meer van afwijkt. Toch is die afwijking in feite een verplaatsing van een talent, van a. het rationeel stoffelijke naar b. het intuïtief stoffelijk, het geestelijke. Ik kan nog wel meer voorbeelden geven. Ik neem echter aan, dat deze genoeg zijn.

Wanneer je zo bezig bent zal er altijd ook weer een fase optreden waarbij je je afvraagt wat je eigenlijk bent en of het wel klopt. Het is de tijd van de teleurstellingen. Iedereen maakt die door. Denkt u niet, dat het iets bijzonders is. Voor de één ligt het meer op een stoffelijk vlak, voor de ander meer op het geestelijk vlak. Iedereen maakt zo'n tijd door.

In die tijd heb je de neiging om je aan alle dingen vast te klampen. Het is een proces, dat vergelijkbaar is met het vallen in een afgrond. Zelfs wanneer je weet, dat een wortel je niet houdt, zal je er toch naar grijpen. Wanneer zich dit afspeelt op een meer esoterisch niveau zien we, dat die mensen van de ene kerk naar de andere hollen, dat ze duizend en één systemen tegelijk proberen en dat ze evenveel praktijken in toepassing brengen. Geen van die praktijken onverschillig of die nu waar is of niet, betekenisvol of betekenisloos, geeft volledige bevrediging. Dan moet je weer gaan zoeken in jezelf. Je moet je afvragen waarom. Waarom heb ik die verwachting en waarom is die beschaamd? Je komt dan tot de konklusie, dat je voor jezelf een beeld ontwerpt van wat je wilt zijn, maar je ontwerpt dat beeld wederom in de termen in feite van je eigen wereld. Je kunt nooit veranderen in één wereld.

Je kunt alleen alle werelden tegelijk veranderen, want je gehele existentie is er bij betrokken en niet alleen één deel. Dus zul je in die periode van zoeken een mate van onverschilligheid gaan ontwikkelen. Dat lijkt dan vaak een beetje nadelig. Je zegt dan: nou ja. In feite is het een groot voordeel. Je gaat steeds meer afwijken van de formulering en je gaat steeds meer zoeken naar een persoonlijk hanteerbare essentie. Dit proces verloopt meestal ook maar tendele bewust. Waar gaat het om. Als je jezelf zoekt heb je toch de dingen nodig, die bij jou passen?

We maakten vroeger grapjes over de vrouwen, die jaeger borstrokjes stuurden naar de arme negerkindertjes..... Heel vaak hebben we diezelfde neiging. We zijn ook geneigd om allerlei rationele beelden te willen verknopen met onze geestelijke ontwikkelingen en dat kan gewoon niet. Je kunt ze er wel naar toe sturen, maar je hebt er meer last dan gemak van. Je hebt echter wel degelijk je eigen persoonlijkheid. Die eigen persoonlijkheid hoort nu eenmaal tot een bepaalde richting van ontwikkeling.

Hoe moet je dat nu weer uitleggen. Het is namelijk een tamelijk kompleks geheel, begin ik te beseffen.

Men zegt wel eens, dat er zeven stralen zijn. Er zijn zeven heren en die heren hebben elk een eigen richting van evolutie. Die zeven hebben ze afgeleid van het oude bekende aantal zwerfsterren, planeten en dat is dus maar een willekeurige keuze. Maar voor ons doel kunnen we dat misschien wel gebruiken. Om een vriend van me te citeren: wij zijn cellen van de kosmische mens.

Elke cel moet funktionieren binnen een bepaald deel van het organisme en heeft binnen dat deel van het organisme ook zijn eigen taak. Die taak is ons ingelegd. De taak bepaalt ons wezen. Je bent een cel in het orgaan van de kosmische mens. Nu weet u allemaal, dat een cel uit longweefsel nooit kan funktionieren binnen de milt, de nier of de lever om maar een voorbeeld te geven. Voor spierweefsel deugt ze ook niet. Wij zijn dus onderdanig alshet ware aan onze functie binnen de kosmische mens. Kunt u dat volgen?

+ U zei, dat de heren evolueerden. Bedoelt u de mensen, die onder de straal vallen of de heren zelf.

- Beide is waar. De heren evolueren in die zin, dat ze meer omvattend worden, dat de stralen dus eigenlijk ergens versmelten, waarbij de functie van de straal een natuurlijke reaktie wordt binnen het geheel. Dat is de evolutie van de heren. Onze evolutie is het beseffen van die taak, die in ons is ingelegd, de bestemming dus, waardoor wij gaan funktionieren niet meer ondanks datgene wat we zijn, maar dankzij hetgeen we zijn.

+ Is dat elke keer bij reïncarnatie dezelfde taak?

- Ja, die taak is kosmisch. Daarom zeg ik de kosmische mens. De kosmische mens is een tijdloos iets, een structuur, die we hebben uitgedacht in feite.

Die cel is ook tijdloos. Binnen het geheel funktioneert hij op een bepaalde manier en dat funktionieren van de cel is de taak van de cel maar bepaalt gelijktijdig de straal waaronder de cel funktioneert. Ik hoop, dat het nu duidelijk is. Ik zei al, dat hetingewikkelder was dan je zou denken.

+ In dat leven?

- In alle leven.

Laten we het heel simpel nemen. Laten we zeggen, dat de dood slapen is. Uw lichaam slaapt. Denkt u nu, dat een cel van een spier ergens in uw biceps verandert omdat u geslapen hebt? Neen toch. Waarom zou je dan denken, dat per leven die straal verandert?

We kunnen die stralen weer kruisen, dat is dan ook weer een heel ingewikkeld proces, met wat wij noemen de lijnen van bewustzijn. Dit wordt door sommigen eveneens als bewustzijn aangeduid, maar ik vind het dan een beetje onduidelijk worden. Je kunt zeggen, dat we trap na trap omhoog gaan. Denk maar aan de trap van de filosofen. Elke keer wanneer je omhoog gaat kun je alleen omhoog gaan volgens de norm, de taak die je is ingelegd. Wanneer je dus zoekt naar jezelf, moet je in feite proberen te zoeken naar de taak die je hebt.

Nu komen we gelukkig wat meer in het praktische gebied terecht. Wat hebt u betekent voor anderen? Vraag u dat eens af. Dus niet wat u hebt willen betekenen, maar wat bent u feitelijk geweest tegenover anderen. Aangezien u het niemand hoeft te vertellen kunt u deze keer wel eerlijk zijn.... Dus wat heb ik tot stand gebracht buiten mij, of ik het wilde of niet, wat heb ik kunnen zien van mijn eigen funktioneren binnen het geheel. Wanneer je dat allemaal samen neemt, dan blijkt, dat je in je hele leven van kind af aan een zekere invloed hebt gehad op je milieu. Dat je bepaalde problemen hebt opgeroepen, maar andere problemen misschien wel weer hebt opgelost.

Als je een beetje eerlijk bent, zeg je dat er wel lijn in zit. Neem die lijn en zeg voorlopig - je kunt nog niet verder gaan met de bewustzijn - dat dit in mijn leven dus mijn taak is. Als zodanig is het een aanduiding van de grondwaarde die je kosmisch gezien bent. Dat is ook gemakkelijk, nietwaar. Het zijn vaak processen, die je vaak al mediterende misschien tot stand moet brengen. Het is erg persoonlijk, ik weet het. Hoe kun je in een zoeken naar de werkelijkheid van de wereld uitgaan, want je weet niet wat van die wereld werkelijk is en wat niet. Dat heb ik in de eerste regels al proberen duidelijk te maken. Je kunt alleen uitgaan van jezelf en van je eigen ervaring van die wereld. Als je nu jezelf beschouwt als iets wat reacties veroorzaakt in die wereld dan kun je tenminste bepalen hoe je funktioneert in die wereld. Wanneer je dit funktioneren nu ontdekt, dan moet je ook niet zeggen, dat iets goed is of iets kwaad is. Dat heeft er in feite niets mee te maken. Je moet gewoon zeggen, dat dit je taak binnen het geheel uitdrukt. Ga dan nog een stap verder en zeg, dat je deze taak kunt aanvaarden. Dit is het voor mij juiste. Wanneer ik zo in die wereld funktioneer als een soort punt van reactie voor anderen en op mijn beurt weer reacties veroorzaak, dan doe ik datgene waarvoor ik binnen het kosmische geheel bestemd ben.

- + Is dat ook hetgeen je graag doet of wilt?
- Wat je graag zou willen wordt voor een deel ook wel bepaald door de wereld waarin je leeft. Met andere woorden: wat men op aarde graag wil is mede een deel van de konditionering, als u begrijpt wat ik bedoel. Daarom kun je niet zonder meer zeggen: wat ik graag zou willen. Kijk nu op welke manier je nu in feite reageert.
- + Hoe is dat uit te drukken in die zeven kenmerken?
- Ik heb gezegd, dat zeven een willekeurig getal is. Het is niet absoluut zeven. Er zijn in feite veel meer van die patronen.

Wanneer ik mij niet vergis - maar dat behoort tot een indelings-systeem van een hogere orde - hebben wij op aarde alleen te maken met hondervier en veertig grondtypen met elk twaalf graduaties van bewust reageren. Dan blijkt bovendien nog, dat gezien het kader van bewust reageren, de beïnvloeding van andere typen daardoor mede bepaald kan worden. Hoe hoger je wordt, hoe trouwer je wordt aan jezelf. Dat is heel eigenaardig.

Ik weet niet of dat logisch is, maar het is ook weer een indeling. Elke indeling in zichzelf is onvolledig omdat de oneindigheid niet in delen te verdelen valt. Een verdeling is altijd een hulpmiddel om te begrijpen. Zoals de tegenstelling voor ons een hulpmiddel is om te herkennen in gradaties. Het zijn hulpmiddelen.

Wanneer we helemaal door gaan werken komen we misschien tot de konklusie, dat licht en duister één en hetzelfde zijn. Wij hebben licht en duister nodig omdat we daardoor gradaties van licht en duister kunnen vaststellen. Bovendien komen we binnen die verhouding van licht en duister tot een erkenning voor onszelf, die gelijktijdig weer een definitie inhoudt.

- + Vraag over bewust zijn van eigen situaties.
 - Als u goed hebt geluisterd hebt u me horen zeggen, dat de taak deel is van uw wezen of u het beseft of niet.
 - + Schijnbaar konflikt en maatschappelijke omstandigheden.
 - Dat kan een schijnbaar konflikt zijn. Aangezien ons onderwerp is: zoeken naar jezelf, heb ik geprobeerd om u duidelijk te maken, dat je in wezen die onveranderlijke faktor kunt terugvinden omdat ze in je hele leven - en niet alleen maar in een bepaald deeltje ervan - aanwezig is geweest.
 - + Konflikt en omstandigheden waarin je leeft, zit in jezelf.
 - Ja, omdat de situatie zoals u die kent een stoffelijke definitie is en geen definitie van een kosmisch funktioneren.
 - + Emotioneel bekijken.
 - Je moet het niet emotioneel bekijken. Je moet het nuchter bekijken. Niet met je emoties. Ik heb nog nooit iemand meegemaakt, die nuchter was en zijn emoties geheel kon uitschakelen, maar ook nog nooit iemand, die nuchter kon denken door alleen op zijn emoties af te gaan. Met andere woorden: dat zijn ook weer dingen, die samen horen. Wanneer je alleen op je emoties afgaat kom je misschien tot een verkeerde interpretatie.
- Een deel van hetgeen u tot stand hebt gebracht, zult u voor een deel transponeren. Je probeert er iets anders van te maken. Als u naar de feiten kijkt, kom je tot de konklusie, dat de feiten die onomstotelijk vaststaan, ongeacht of ik ze gevoelsmatig benader, zijn de omschrijving van wat ik beteken voor anderen. Het heeft niets te maken met hetgeen ik beteken voor mezelf. Het heeft wel te maken met mijn funktioneren binnen het geheel. Het funktioneren binnen het geheel moet altijd in overeenstemming zijn met mijn kosmisch funktioneren te midden van die kosmische mens. Je kunt daardoor komen tot een verandering, een verandering die dan inderdaad emotioneel is, omdat je je niet meer verzet tegen datgene wat je bent ten aanzien van de wereld, maar allen probeert om voor jezelf aanvaardbaar datgene te zijn wat je nu weet onvermijdelijk toch altijd te moeten zijn.

Een horoscoop, wat geeft een horoscoop? Een horoscoop is niets anders dan een bewegwijzering van je levensweg. Met andere woorden: je weet een klein beetje wat je tegen kunt komen, maar waar je naar toe gaat weet je nog steeds niet.

In die zin kun je zeggen, dat wanneer ik een horoscoop zie, dan kan ik zeggen, dat er bepaalde grondeigenschappen zijn, die zo kenmerkend herhaald worden in elke mogelijke progressie, dat zal dan wel - het is erg voorwaardelijk - een deel zijn van de taak van dat leven. Of dat nu karmatisch is of dat het in de sterren is vastgelegd, dat weet je eigenlijk niet. Wanneer je de horoscopie bekijkt dan kun je er - wanneer zo goed bedreven wordt - een soort tijdstabel uithalen voor invloeden, die optreden. De reactie ten aanzien van die invloeden is niet vastgelegd en is niet vastlegbaar.

+ Je kunt het zelf ombuigen.

- Laat ik een heel eenvoudig iets nemen. In uw horoscoop staat, dat u morgen de straat niet op moet gaan omdat u dan verschillende keren in levensgevaar zult verkeren. Wanneer u zegt, dat u toch frisse lucht moet hebben en u gaat naar het park in plaats van naar de stad, dan hebt u veel minder kans dat u aangereden wordt. Daarmede hebt u de mogelijkheid tot voorspellen, die ligt in de sterren, dat deze waar wordt aanmerkelijk verminderd. In plaats dat u door een wagen overreden wordt, stoot u uw grote teen tegen een wortel in het park. Dan kunt u wel even hinken, maar het is altijd nog gemakkelijker dan overlijden op een gewelddadige manier, gelooft u dat maar.

Wanneer je zoekt naar jezelf, zoek dan de taak, zoek de werking die je hebt op de wereld. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats: verontschuldigt je niet met: dat is karma, dat is noodlot. Wanneer je dingen doet zijn de gevolgen ervan de enige zaken waarmee je te maken hebt. Die gevolgen zullen voor jou steeds kunnen verschillen omdat de wijze waarop je naar de wereld kijkt ook verklaart op welke wijze je bepaalde dingen zult uitleggen of verklaren. Wat er gebeurt behoort tot jezelf. Door te erkennen wat je betekent in het gebeuren voor anderen, leer je jezelf kennen. Wanneer je je zelf kent moet je jezelf leren aanvaarden. Door te aanvaarden wat je bent en te erkennen wat je bent, krijg je toegang tot bepaalde hogere geestelijke werelden en nu niet meer op sublimaat niveau - dus alleen uittrading in de slaap en bijna geen herinnering meer - maar een langzaam maar zeker doordringen in een wereld, die steeds meer voor jou een deel gaat worden van de werkelijkheid tot je op een gegeven ogenblik geestelijk naar boven kijkt en zegt: "Oh, er is storm op komst." Met het mooiste weer op de wereld is het namelijk nog mogelijk, dat alle mensen op eens nijdig worden. Dat noem je dan maar storm. Je kunt dan ook gemakkelijker aanvoelen, dat er ergens een niets op komst is. Wanneer je verder gaat sta je ergens voor het niets. Wees niet bang voor het niets wanneer je het ontmoet. Dit niets betekent geen uitblussing, het betekent alleen het wegvallen van alle gekende referentiemogelijkheden. Je hebt niets meer om je op te oriënteren. Daarom is het goed om niet bewust te veel te willen doordringen in de mist. Zodra ze je omringt, ontspan je. In die ontspanning verandert die mist eerst in iets zilverigs, later in werkelijk licht en komt de ervaring tot stand. Begrijp, dat de wereld altijd in je eigen voorstellingsvermogen wordt bepaald. Niets van hetgeen je geestelijk meemaakt kan bestaan onafhankelijk

van je eigen inhoud. Door dit te beseffen kun je ook ten aanzien van de vele geestelijke fenomenen - of die nu op aarde zijn of later na de dood - je gemakkelijker verweren. Maar je moet blijven uitgaan van hetgeen je bent.

Jezelf leren kennen is dus niet alleen maar een kwestie van: oh, ik wil graag wat bewuster worden. Het is werkelijk het zoeken naar de betekenis van het ik in het geheel en daardoor het vinden van een relatie van een kosmisch geheel.

Ik heb u natuurlijk niet veel op weg kunnen helpen met al hetgeen ik heb gezegd. Het zal u ook duidelijk zijn, dat niemand dat kan. Ik heb u echter een soort grondschema gegeven. Nogmaals, wie en wat ben ik is alleen maar te beantwoorden wanneer je weet wat je betekent. De wereld buiten je is het antwoord. Je eigen emoties en interpretaties zie je weerkaatst door de wereld, maar niet in de feiten waarin de betekenis die je aan de feiten hecht. Wanneer je zoekt naar jezelf moet je die feiten op de voorgrond stellen. De emoties, die je ermee verbindt moet je tijdelijk even vergeten.

Vervolgens moet je proberen je leven te aanvaarden zoals het is. Je moet gelijktijdig proberen in dit leven een overeenstemming te krijgen tussen je gevoelswereld en datgene wat je voelt te moeten zijn, dus je functie, je taak.

- + Dat is toch hetzelfde?
- Dat is niet hetzelfde. Je functie is de plaats, die je inneemt; de taak is de programmering, die je kosmisch bezit. Op deze wijze is het dan mogelijk niet alleen jezelf beter te begrijpen - al is dat heel belangrijk - maar ook jezelf meer waar te maken zonder in dromen teloor te lopen. Je gaat begrijpen, dat bepaalde bereikingen, die een naaste heeft, voor jou eenvoudig niet zijn weggelegd. Je gaat begrijpen, dat dingen die je niet zoekt toch op je af zullen komen, hoe je het ook bekijkt. Dat leren begrijpen en aanvaarden wil zeggen vrede vinden in jezelf, rust in jezelf. Rust heb je nodig. Rust is in feite een toestand van evenwicht. Nu weet, dat een evenwicht in zichzelf veel gemakkelijker onbelangrijke invloeden weerstaat zodat elke beroering van die toestand van evenwicht betekenisvol wordt en iets zegt omtrent de wereld buiten je en de wereld, die je zelf bent. Leer je die relatie te leggen kun je altijd je evenwicht herstellen. Met andere woorden: de innerlijke rust is een toestand, die steeds weer hersteld wordt door erkenning van de invloed, die haar tijdelijk verstoort.

Je komt dan als vanzelf naar een eindkonklusie.

Jezelf leren kennen is natuurlijk goed. Bewustzijn ontwikkelen is natuurlijk goed. Maar, hetgeen voor ons het meest belangrijk is, is een steeds bewuster integratie in het geheel. Dat betekent ook, dat we steeds meer het geheel moeten ervaren en niet alleen onszelf. Daarom zou ik zeggen, dat wanneer je jezelf hebt leren kennen, althans weet hoe je het moet doen, wordt het tijd om te gaan praten over: De kosmos rond je. Ik hoop, dat u dat een volgende keer zult doen.

- + Vraag over stralen en bepaalde interesse, b.v. filosofie. (verkort)
- Ik begrijp wat u bedoelt. U maakt wel één fout omdat u zegt, dat filosofie een algemeen begrip is. Filosofie in zichzelf is alleen de aanduiding van een denksysteem. Binnen de filosofie zijn geheel

strijdige denksystemen mogelijk. Wanneer je gaat kijken naar die verschillende stralen kun je zien, dat ze allemaal wel een bepaalde tijd krijgen waarin dit denksysteem op zichzelf attractief is, maar datgene wat ze er mee doen toch sterk divergeert.

- + Dat is begrijpelijk, maar ze krijgen allemaal een filosofie of een soortgelijke ervaring.
- Laten we het heel simpel zeggen. Het is net als disco-dansen. Wanneer de mensen binnenkomen worden ze onderworpen aan dezelfde muziek, ze bevinden zich in dezelfde ruimte en ze denken allemaal, dat ze dansen, maar als je ze bekijkt zie je wel heel grote verschillen in ritmegevoel, het bewegingspatroon en zelfs in transpiratie. Binnen één waarde zijn zoveel verschillen mogelijk, dat u moet zeggen, dat filosofie eigenlijk de disco van het mentaal redeneren is.
- + Vraag over onaangepastzijn in het hiernamaals (begin). Bedoelt u dat voor mensen, die de lezingen van de ODV volgen?
- Dat geldt altijd. Het is eigenlijk heel eenvoudig. De ODV probeert u in ieder geval een systeem te geven waarin u een grote mate van zelfstandigheid van node hebt waarbij u steeds weer terug wordt verwezen naar uzelf. Andere systemen doen dat vaak op basis van een leergezag of een bepaalde discipline. Welk systeem u ook heeft, het kan voor u alleen de betekenis hebben, die aanspreekt op uw persoonlijkheid, dat is ook duidelijk. Wat u eruit leert is ook niet wat gegeven wordt, maar datgene wat voor u daarin verborgen ligt. Het wordt steeds door jezelf gedaan. Daardoor kan je ook niet zeggen, dat het ene systeem beter is dan het andere. De Orde geeft wel degelijk beelden van het hiernamaals, hoe die ondermeer kan zijn, maar ze zegt nooit, dat het zó is en niet anders. Er zijn echter mensen, die er kennis van nemen en zeggen: "Dus is het zo." Dat is natuurlijk dwaas. Dat is ook niet de bedoeling, maar er zijn nu eenmaal van die mensen. Iemand, die een voorstelling heeft, dat hij naar de hemel toegaat wil dat bewaarheid zien. Om Henri te citeren: Als je komt om ze af te halen, zeggen ze alleen maar: waar blijven de engelen om me binnen te halen? Als Henri zegt, dat hij gekomen is, zeggen ze, dat ze niets van hem moeten hebben, omdat hij de duivel is. Je moet dan eerst de illusie van een engel creëren om contact met ze te kunnen krijgen zelfs. U moet goed begrijpen, dat zo iemand dan niet aangepast is, want hij is niet in staat datgene wat hem tegemoet treedt te aanvaarden zoals het zich manifesteert. Om nog één stap verder te gaan: in de aanvaarding van al wat zich manifesteert zoals zich dat aan jou toont, of het een engel is of een duivel of een rups of Adonis zelf of misschien de mooiste maagd, die er ooit bestaan heeft, doet niet ter zake, zul je zelf uit moeten maken of dit beeld juist is, voor jou op dit moment. Wanneer je zelf steeds blijft reageren niet volgens hetgeen je ziet of hetgeen je verwacht te zien, maar volgens de innerlijke harmonie die je voelt ten aanzien van hetgeen zich toont, kun je je aangepast bewegen in de sferen. Dan geeft het eigenlijk niet welke voorstellingen daarnaast ontstaan of dat nu Zomerland is of de hemel of wat anders. Alleen wanneer je van een menselijk beeld uitgaan zoals je dat menselijk hebt gemaakt, moet je begrijpen, dat dit zo in de sferen nooit volledig kan bestaan. Door dus je vast te klampen aan vaste beelden en niet aan de verwachting van harmonie maak je het jezelf onmogelijk harmonie te ervaren.

Ik heb geprobeerd het gegeven onderwerp juist te behandelen. Mocht ik gefaald hebben, zal dit mijn schuld wel zijn. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Wanneer ik begrip heb voor de mens dan smelten de neurosen weg
en is de junk een bange droom.

De wereld wil mij niet zoals ikzelf de wereld wil.
Ik wil de heer zijn, wil niet stil en zeer bescheiden
mijn eigen wegen gaan,
ik moet voortdurend lijden omdat
de wereld niet mijn waan erkent
en daardoor wend ik mij van deze wereld af.
Ik wens die wereld niet
ik vlucht in een ander bestaan
in high zijn in een plezierige roes
en in het slaafs bestaan dat daaruit
voorvloeit.

Dan denk je soms:

ik overschrijd de grens
ik ben nu overwinnend hoge geest
je blijft uiteindelijk een mens
en moet met mensen door het leven gaan,
je kunt niet anders.

Het bestaan drijft je voort
en als je in jezelf erkent
hoe zijn al of niet zo volgens
eigen wensen

je voert tot innerlijk bestaan
wanneer de grenzen overschreden worden
en nieuwe werelden betreden kunnen worden
en je toch in je eigen wereld blijft
zodat de mens zijn eigen leven
zijn eigen kosmos schrijft in de werkelijkheid.

Dan zeg je: ik wil niet de strijd aanvaarden met
de werkelijkheden.

Ik wil mijzelve zien als middel tot die strijd
en niet ontvluchten werkelijkheid
maar juist de werkelijkheid gebruiken
en al wat mij nu fnuikt zal ik fnuiken
om juist mijzelf te zijn
en waar de grenzen liggen van mijn mogelijk bestaan
daar kies ik voor beperkingen
niet voor mijn grootheidswaan.

Leer zo de grenzen trekken,
leer zo een werkelijkheid waardoor je in
rechtvaardigheid de mensheid kunt beschouwen
en voor je het weet zul je in jezelf een
bron van kracht gaan bouwen
waardoor de wereld vreugde is
ondanks het gemis.

Waarin de wereld krachten leeft
dat in jou iets krachtigs geeft.

waarin historie kan vergaan
omdat het ik heel diep in zich
beseft: niets kan bestaan
dat ik ben, noch vernielen
niets in mijn ondergang
buiten mijn eigen waan

Daarom wil ik, alles wat ik ben en kan
mijn leven gaan
tot aan het einde van de tijd.
Betreed ik dan de eeuwicheden
dan weet ik:
dank dit aan het verleden
waarin ik zocht mijzelf te zijn.

Onderwerp volgende keer: De kosmos rond je

N.B.: dinsdag 4 mei a.s. jaarvergadering ten huize van Mw. Willems.
Aanvang 20.00 uur. Onderwerpen (o.a.):

- . Financiën
- . Nieuwe leden seizoen 82/83
- . Onderwerpen zowel voor de cursus als voor de openbare avonden.
Suggesties gaarne uitgewerkt op papier, te bespreken tijdens
deze avond.